

NORMA CASAS CUCALA

José V. Albert Ferrando

Aquest any, en la festa de Santa Cecília es va inaugurar l'exposició "Records de la Unió Musical Covarxina". El que es pretenia era fer un homenatge a totes aquelles persones que, des de la nostra constitució com a societat musical, han ajudat a impulsar-la ja siga com a músic o col·laborant per al seu funcionament. Una de les persones més rellevant dins d'aquest àmbit ha sigut sens dubte Norma Casas Cucala.

Quin instrument toques?

El saxofó alt.

Quan vas començar a aprendre música?

No recordo amb exactitud quants anys tenia, però sí recordo que quan vaig començar, ens feien les classes de música al soterrani de l'ajuntament, entremig dels cabuts que eixien a festes d'agost (on ara està l'arxiu). Anys després, anàvem a la presó vella i finalment a la casa del Tio Miguel de Ximarro.

També recordo que vaig entrar a la Banda l'any 1982 per Santa Cecília i que vam tocar el pas-doble De Moró a Vilafamés.

Els músics que hi havia en aquell moment eren tots els més majors de la Banda d'ara i d'altres com el Tio Miguel i Javier de Ximarro, Patequilla, Miguel de Queta, Forés, Michel, Roberto, Miguel Àngel Matutano, Fernando...

Qui era o eren els teus mestres?

A mi em va ensenyar el Tio Miguel de Ximarro. Encara que també vaig anar a Rambla i a Vicent Zandalinas.

Com eren les classes?

Quan jo vaig començar i fins a l'època d'Enrique, les classes eren individuals. Anàvem, ens repassaven el solfeig i després tocàvem amb l'instrument la lliçó corresponent.

Fins l'any 1991 (any en què ens vam federar) era el mateix director-mestre l'encarregat de donar classe a tots els instruments (vent fusta, vent metall i percussió).

Qui anàveu?

Doncs bé, anàvem Jordi, Ana Francis, Sandra, Núria, Michel,...

Quan tu vas entrar a la Banda, qui la dirigia?

Crec que era el mateix Tio Miguel, perquè també va ser ell juntament a Canó (un gran músic que tocava el violí a l'orquestra de Ràdio Televisió Espanyola) qui ens van animar a anar al conservatori a Castelló.

Crec que va ser la primera volta que algú anava al Conservatori. Com va ser l'experiència?

Fantàstica, llevat que les taules eren molt menudes i no podia ni estirar les cames. Pensa que eren per a xiquets de 7 o 8 anys i jo en tenia uns 15. vaig fer fins a Quint curs i m'ho vaig deixar perquè vaig entrar a la Universitat.

Clar que, anar al conservatori era un gran sacrifici perquè perdies dos vesprades de classe amb Xulilla a la setmana i després les havies de recuperar a casa.

Crec que tu has sigut la primera dona en tocar a la Banda. Fins llavors, era un món exclusiu per als homes. Com va ser el tracte que vas rebre?

A mi m'han tractat sempre de luxe. Jo era l'única xica però no m'han tingut mai de costat, tot el contrari. Jo mai li he donat importància a aquest tema. Jo sols anava a tocar, lo altre era igual. Qui li donava més importància era l'altra gent, ni els altres músics ni jo ho hem tingut mai en compte.

El fet que tu entraves a la banda, penses que va impulsar que d'altres xiques et seguien?

Doncs no ho he pensat mai perquè sempre he sigut considerada com una més i crec que totes les altres també.

